

[Mimi Jakobsen]

kan have på en kriminalitetskurve i opadgående eller nedadgående retning. Jeg føler ikke som SFs ordfører, at der er givet et klart svar. Det mente SFs ordfører måske heller ikke. Jeg mener nok, det er tvivlsomt, om man kan drage nogle linjer, men jeg synes, det kunne være interessant, om der var yderligere undersøgelser, som vi kunne få noget mere at vide om.

I hvert fald kan vi love en positiv udvalgsbehandling.

Wilhjelm (VS):

VS' holdning til denne sag er bestemt af, at vi meget gerne medvirker til at beskytte børn mod overgreb og misbrug, og at dette til gengæld må være den eneste acceptable begrundelse for indgreb, mens f. eks. moralske fordomme, andre menneskers blufærdighedskrænkelser o. lign. ikke er nogen acceptabel begrundelse.

Danske børn skulle allerede være beskyttede ved den eksisterende lovgivning, og det synes at fremgå af det omfattende bilagsmateriale, at der ikke forekommer overtrædelser af denne lovgivning. Vi mener imidlertid, at vi – i den udstrækning det lader sig gøre – også bør søge at beskytte udenlandske børn, som udsættes for overgreb, bl. a. på grund af, at der kan tjenes penge på det ved salg i Danmark.

En sådan beskyttelse kan ikke opnås direkte ved forbud mod optagelser ligesom herhjemme, og det er derfor nærliggende at overveje mulighederne for et forbud mod salg. Forholdet er imidlertid ikke så enkelt, at et forbud mod salg klart og entydigt vil bidrage til at begrænse omfanget af overgreb mod børn. Er det danske marked overhovedet afgørende for disse optagelser? Vil de blive færre, hvis dette marked forsvinder? Og forsvinder det overhovedet? Vil det ikke blot flytte fra et legalt til et illegalt marked, og kan det ikke medvirke til en forgrovelse af overgrebene?

Derfor kommer det meget væsentlige spørgsmål, om den lovlige adgang til børneporno har medvirket til det kraftige fald i antallet af kriminelle handlinger over for mindreårige, der er set, og om et forbud således kan forventes at medføre en ny vækst på dette område, som jo er lige så vigtigt at have med i overvejelserne, når det drejer sig

om at beskytte børn mod overgreb og misbrug.

Disse spørgsmål er efter omstændighederne vel belyst i bilagsmaterialet til forslaget. Når jeg siger »efter omstændighederne«, går det på de uanstændige vilkår, justitsministeriet har givet straffelovrådet ved først at rette en henvendelse til rådet den 4. september og kræve en udtalelse fremlagt senest den 10. oktober – med det resultat, at den konsulterede sagkundskab, psykologen og kriminologen Berl Kutchinsky, formodentlig har haft endnu mindre tid til sin redegørelse. Efter omstændighederne, som ikke skal lægges den nuværende justitsminister til last, er der tale om et særdeles fremragende bilagsmateriale.

Det er en kendsgerning, at antallet af kriminelle overgreb mod mindreårige faldt meget stærkt, faktisk ned til under en fjerdedel, omkring og efter pornofrigivelsen midt i 1960'erne, men er der nu nødvendigvis en sammenhæng med specielt børnepornoen? Inden jeg læste straffelovrådets og Kutchinskys redegørelse, forestillede jeg mig andre mulige forklaringer. Der kunne være tale om en faldende tilbøjelighed til at anmelde overgrebene. Det kunne være adgangen til pornografi i almindelighed, og altså ikke specielt børnepornoen, der var baggrunden. I øvrigt måtte man vel rejse tvivl om selve den tankegang, at adgangen til børneporno skulle virke afledende, hvis man paralleliserer til virkningen af voldsscener i medierne og på film. Som vi diskuterede under voldsdebatten i december, viser alle seriøse undersøgelser nu helt entydigt, at de ikke afleder fra voldshandlinger, men stimulerer til voldshandlinger. Er forholdene sammenlignelige, skulle børneporno således snarere føre til flere overgreb mod børn.

Jeg kan naturligvis ikke her gå i detaljer, men blot sammenfatte, at alle disse indvendinger efter min mening overbevisende er imødegået i det fremlagte bilagsmateriale. Der er ikke blot tale om faldende anmeldelsestilbøjelighed. Den øvrige pornofrigørelse har sin andel af nedgangen i denne kriminalitet, men børnepornoen ser ud til at have haft sin selvstændige virkning, måske den sidste halvering, og der er overbevisende argumenteret for, at der netop ikke kan paralleliseres til virkningen af voldsscener.

På denne baggrund og på baggrund af, at de positive virkninger af et forbud er mere